

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 160/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Ľubošom Dobrovičom, PhD., advokátom, Trieda SNP 46, Košice, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 13C/11/2023 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. marca 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 13C/11/2023 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Navrhuje priznať jej finančné zadosťučinenie 1 000 eur, prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 8. novembra 2022 domáha voči žalovanému zaplatenia 540 eur s príslušenstvom z titulu vrátenia peňažnej zábezpeky po ukončení nájmu bytu. Okresný súd Banská Bystrica 14. novembra 2022 vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor, v dôsledku čoho bola vec sťažovateľky postúpená 13. januára 2023 na okresný súd. Okresný súd 24. januára 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podaniu sťažovateľky z 11. januára 2023.

3. Skoršia ústavná sťažnosť sťažovateľky doručená ústavnému súdu 15. novembra 2023, ktorou sťažovateľka namietala porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 13C/11/2023, bola odmietnutá z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

III.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta, že okresný súd potom, keď mu bola 13. januára 2023 postúpená vec sťažovateľky, uskutočnil iba jediný úkon, keď 24. januára 2023 vyzval žalovaného na vyjadrenie k podaniu sťažovateľky. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavuje celkový čas nečinnosti okresného súdu viac ako rok a dva mesiace. Okresný súd nenariadil termín pojednávania a konanie nie je právoplatne skončené. Vec nevykazuje črty mimoriadnej zložitosti, sťažovateľka svojím správaním k vzniku prietáhov neprispela. Napadnutému konaniu by sa z hľadiska jeho predmetu mala venovať zvýšená pozornosť, keďže sťažovateľka (nájomca) v dobrej viere, skladajúc zábezpeku, nemá iné možnosti právnej ochrany, navrátenia zábezpeky. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky z 15. novembra 2023 ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 641/2023-12 zo 7. decembra 2023 odmietol a uviedol, že odmietnutie ústavnej sťažnosti nebráni sťažovateľke v prípade ďalšieho pretrvávania nečinnosti okresného súdu obrátiť sa opätovne na ústavný súd. Sťažovateľka zdôrazňuje, že nečinnosť okresného súdu naďalej pretrváva.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

6. Konanie vo veci sťažovateľky prebieha celkovo 16 mesiacov, pričom okresný súd je nečinný od 24. januára 2023, teda k momentu podania ústavnej sťažnosti 13 mesiacov.

7. Sťažovateľka sa na ústavný súd opätovne obrátila s odstupom iba 4 mesiacov od podania skoršej ústavnej sťažnosti, ktorá bola uznesením ústavného súdu odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

8. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu konanie bez zbytočných prietáhov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95), pričom nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý je potrebné vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

9. Ústavný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cpjn 206/2010 z 13. apríla 2011 (zverejnené pod č. 58/2011 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek), podľa ktorého „K porušení práva na přiměřenou délku řízení však dochází tehdy, jestliže řízení trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, a to bez ohledu na to, zda v daném případě byly zaznamenány průtahy ze strany příslušného orgánu. Jinými slovy řečeno, k porušení práva na přiměřenou délku řízení může dojít i tehdy, nedošlo-li v řízení k průtahům, a naopak, i když k průtahům v řízení došlo, nemusí se vždy jednat o porušení práva na přiměřenou délku řízení, jestliže řízení jako celek odpovídá dobou svého trvání času, v němž je možné uzavření řízení zpravidla očekávat.“. Uvedené východiská sú dôležité aj pre interpretáciu kategórie „zbytočných priet'ahov“ relevantných pre uplatňovanie čl. 48 ods. 2 ústavy, a tým aj pre poskytovanie ochrany základnému právu v tomto ustanovení ústavy zakotvenému.

10. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú s'ťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

11. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť okresného súdu v trvaní 13 mesiacov (24. január 2023 – 12. marec 2024), berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania (návrh na vydanie platobného rozkazu podaný 8. novembra 2022), charakter konania, výšku žalovanej pohľadávky a okolnosť, že vec s'ťažovateľky nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva na prejednanie predmetnej veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Z uvedených dôvodov bolo potrebné ústavnú s'ťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže ústavná s'ťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi uplatnenými v ústavnej s'ťažnosti.

14. Odmietnutie ústavnej s'ťažnosti nebráni s'ťažovateľke v prípade ďalšieho pretrvávania nečinnosti okresného súdu obrátiť sa opätovne na ústavný súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu